

МАТ СЪДЕЙН

АРЕНА НА
БОГОВЕТЕ



ПАНАИР НА СВЕТОВЕТЕ:
ПЪТЕПИСИ ЗА ВОЛНИТЕ ДУШИ

Представи

АРЕНА НА БОГОВЕТЕ

Артлайн Студиос
София, 2016

ИЛИ
ИСТОРИЯТА НА М. ФРАНЦИСКО ФАБРИГАС:
ИЗСЛЕДОВАТЕЛ, ФИЗИК И ЗАДМОРСКИ ПЪТЕШЕСТВЕНИК,
КОЙТО СТИГНА ДО КРАЙНИЯ ПРЕДЕЛ НА
СВОЯТА ВСЕЛЕНА, ПРЕТЪРПЯ КРУШЕНИЕ...

...И СЕ ЗАВЪРНА

*Едно богато илюстрирано издание
за развлечение както у дома, така и на път,
с особено елегантна и модна подвързия...*



Автор: Вулканон

*със специални Илюстрации и допълнителни Приложения
за естетическата наслада на уважавания читател*



ГЕРОИЧНИ ПРИКЛЮЧЕНИЯ, МИТИЧНИ ПЪТЕШЕСТВИЯ,
ЕПИЧНИ ОДИСЕИ И ВЕЛИКИ ЧОВЕШКИ КРУШЕНИЯ.
ОТ БЕЗБРОЙ ПОКОЛЕНИЯ НАСАМ, ИЗДАНИЯТА ОТ
ПОРЕДИЦАТА „ПАНАИР НА СВЕТОВЕТЕ“
ЗАДОВОЛЯВАТ ВКУСА И НА НАЙ-ИЗТЪНЧЕНИТЕ СИ ЧИТАТЕЛИ
С КЛАСИЧЕСКИТЕ СИ ПЪТЕПИСИ ЗА ЧОВЕШКИТЕ ИМПЕРИИ.

ПРЕВЕДЕНО И ПУБЛИКУВАНО ОТ
ИЗДАТЕЛСТВО „ЧЕРЕН СПИСЪК ООД“
598 Г. МД.

ЧЕРЕН СПИСЪК



„ЗАБРАНЕНИТЕ, ЗАБРАВЕНИТЕ, ОБРЕЧЕНИТЕ“

МУСОНОВИТЕ ВЪЗВИШЕНИЯ № 19/478

ОКТОГОНА

ХИДРАБАКС



В. В. С. Вулканон заявява правата си според раздел 99.Б от Конвенцията за авторски права, оформление, патенти и интелектуална собственост от 277 г. МД в качеството си на действителен и изначален автор на настоящата творба.

Настоящата книга се продава при условие, че няма да бъде препродавана, отдавана под наем срещу заплащане, унищожавана символично в хода на религиозни или политически протести, или изменяна по какъвто и да било друг начин без предварително даденото писмено съгласие на издателя.

Пиратството и тероризмът са кръвни братя.

Но книгите могат да помогнат. Ако подозирате, че някой от приятелите Ви се занимава с пиратство или тероризъм, моля, споделете с него тази или друга подобна книга.

БЕЛЕЖКА НА ИЗДАТЕЛЯ

„Да унищожих една книга не е същото като да унищожих човешки живот“, заявява изкуственият интелект и философ Фотоцайгер. „Това е нещо много по-сериозно. Защото когато сложиш край на живота на една книга, унищожаваш идеите на безброй мислители, които са били нейно вдъхновение, и обричаш бъдещите поколения на невежество и заблуди.“

В издателство „Черен Списък“ ние посвещаваме живота си изцяло на спасението на цензурирани, потулени или изоставени произведения: „Забранените, забравените, обречените“. Затова сме особено горди да Ви представим настоящото издание на „Арената на боговете“. Книгата е една от частите на епичната серия от пътеписи „Панаир на Световете“ – вероятно най-прочутата и четена такава поредица за своята епоха. Рядкост е било за една домашна библиотека от онова време да не съдържа поне няколко заглавия от „Панаира“, както е била наричана обикновено серията. И все пак, „Боговете“ е заглавие от нея, което малко хора са чели някога. Героят на нейните истории е бил осъден на смърт, макар и след своето изчезване, като предател и еретик. Книгата е забранена скоро след публикуването ѝ, издателите ѝ се отричат от нея, и дори самият автор – който е рискувал живота си, за да издири изследователя на име М. Франциско Фабригас и да запише неговите признания – е влязъл в черен списък и е бил принуден да напусне в изгнание, защото се е осмелил да

предположи, че героят му може би е бил разбран погрешно от околните.

Творбата му предизвиква редица въпроси. Как е успял един странстващ писател да открие най-умелия беглец във вселената, когато всички агенции и служби в империята не са могли? Истина ли са неговите писания? Или отчасти? Или са всичко друго, освен истината? Вулканон твърди, че е проучил пътешествието си в най-големи подробности, но същевременно си позволява явни волности: украсява някои епизоди, описва разговори, за които няма доказателства или оживели свидетели. Дали Вулканон не е доукрасил историята на Фабригас? Дали дори самата им среща не е негова измислица? Никога не ще узнаем. След публикуването на произведението му, той също е бил обвинен в предателство. Избягал е в изгнание. И не е написал нито една книга повече за „Панаура“.

Направихме всичко по силите си, за да преведем и представим това сложно произведение колкото е възможно по-точно, така че да можете да отсъдите сами за себе си каква е истината. Оригиналната версия на „Боговете“, разбира се, е представлявала хиперизмерен текст, който е осигурявал на купувача пълно потапяне в четивото му и стимулиране на всичките му сетива. За съжаление, тези данни са изгубени, и ни е останал само постният текст – „книгообразните данни“, така да се каже. Достатъчни ли са думите върху страницата сами по себе си, за да задържат вниманието на читателя? Ще оставим на Вас да прецените.

Оригиналното издание включва хиперилюстрации, рамки, миниатюри и декоративни подвижни субтитри, които са типични за илюстрираните ръкописи от онова време, но сега се намират само в музеите, специално посветени на творби от хипертекст. За съжаление, всички илюстрации от първото издание са били изгубени. При все това считаме, че настоящата книга е едно уникално произведение. Това е, все пак, работата на издателя на исторически произведения: да търси тлеещите въглени сред

пламъците на историята и внимателно да ги пренася до
огнището на нашата епоха, за да придобием някаква пред-
става за необятните измерения на времето – а също така
и да усетим, че макар нашият собствен живот да е само
една мимолетна искрица, той все пак има своето място в
епичната история на човешкото съществуване.

Напред!

М. Съдейн

Издателство „Черен Списък ООД“

АРЕНА НА БОГОВЕТЕ



СЪДЪРЖАНИЕ

Илюстрации	12
Бележка на автора	14
Сблъсък	24
Книга първа	35
Книга втора	235
Книга трета	449
Епилог	725
Малка страничка на спокойствието	732
Указания за употреба	734



ИЛЮСТРАЦИИ

(липсващи в настоящото издание)

Отначало кутията изглеждаше празна, черна... След това чифт месингови сфери се издигнаха бавно, почти срамежливо от вътрешността ѝ и се показаха подобно на чифт изгряващи слънца

33

Некронавта заби къса кама в сърцето на мъжа, пое цялата му огромна тежест на плещите си и го спусна тихо на земята

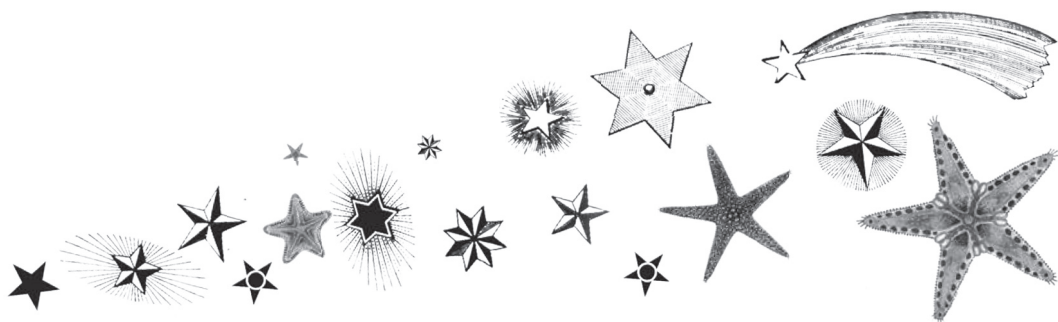
36

Бяхме нападнати от един дракон, но той беше още бебе, та едва успя да се увие веднъж около кораба ни. Всички наизлязоха на палубата да му се радват и да му гугукат

107

„Пътници без билет... Изхранвали са се... с прилепите в носа на кораба, като са ги пекли на свещ и мазали с водорасли“

127



„Също така каза, че ще ни изядат... Някои от нас – по
два пъти“

218

ОПАСНОСТ! ОПАСНОСТ! ОПАСНОСТ! ОПАСНОСТ!
ОПАСНОСТ! ОПАСНОСТ! ОПАСНОСТ! ОПАСНОСТ!
ОПАСНОСТ! ОПАСНОСТ! ОПАСНОСТ! ОПАСНОСТ!

292

Фабригас излезе на открито с вдигнати ръце. „Мечоко!“,
изкрещя той, и животното обърна огромната си глава

394

Видя ги как се превъртат отново и отново с ръце, раз-
перени като криле на птица

614



БЕЛЕЖКА НА АВТОРА

Какво всъщност можем да знаем за истината? За действителността? В момента четете книга – това поне със сигурност е така. Тази книга е написана въз основа на признанията на една от най-великите живи души, обитавали някога времето и пространството. Макар че въпросът дали обектът на разказа ми е още жив (и дали изобщо се намира във времето и пространството) си остава загадка.

Учените ще спорят с поколения дали М. Франциско Фабригас е най-великият изследовател на човечеството, а пък въпросът дали човешките същества изобщо притежават „души“ е спор, който може да надживее и самото време и пространство.

Така че нека просто кажем, че сте на път да прочетете една книга. А в случай, че *някой* е на път да *ви* прочете тази книга... Е, тогава просто няма да казваме нищо.

★

– Всяка дума, изречена за мен, е лъжа! Дори и тези!

Тъй рече М. Франциско Фабригас: изследовател, философ, еретичен физик, мистик, загморски пътешественик и космолюбител.

– Не вярвай и на една от думите ми, защото всички те бликат от почернения език на един жалък безумец. А именно – от моя език!

Представете си стареца, надвесен над мръсната маса, да нарежда такива неща – от които, в най-добрия случай, е вярно всяко второ.

– Идвам от друга вселена! – стърже този безумец с глас като гол клон, който граци по стъклото на прозорец. – Бях велик изследовател. Корабокруширал съм седемдесет и девет пъти. Страдал съм от сънна треска, от болест на смеещата се смърт и от бохемска рапсодия. Едва не умрях в джунглите на Диспенсия, където има толкова много племена от канибали, че от време на време преваляват зъби! Взирал съм се в окоето на тираникона, триглавия мастодонт – взирал съм се в пламтящото око на самия Аг!

Но недейте да му вярвате. Или поне вярвайте само на някои от нещата, които той ви казва. Странните, невъзможни истории – как е избягал от шайка умопирати, като е покрил шапката си с фолио и е пял любовни песни. Как е живял в стомаха на хищното динозавърче и е оцелявал от остатъците, които открил в джобовите на разлагащите се около него мореплаватели... Лъжи до последната думичка. И накрая, най-фантастичната от всички истории: как се съгласил да предприеме пътешествие отвъд границите на тази вселена за слабата на империята. Как преминал в съседната вселена, съпътстван от едно момче, което не можело да чува, и едно момиче, което не можело да вижда. Как загубил смелото глухо момче и хитрото сляпо момиче и бил принуден да ги гледа как пропадат в една черна дупка, и как дори атомите им се разпадали на прах под натиска на необятната ѝ мощ. Как се завърнал в нашата вселена сам и заживял като един сломен човек в тази къща, на тази изоставена луна, и започнал да разказва тези истории – от които може би по една от всяка страница е пълна и абсолютна лъжа. Прочетете всяка една дума в тази книга и я обмислете много добре, защото това е една хубава история, и защото всяка една нейна част – дори и тази – е самата истина.